

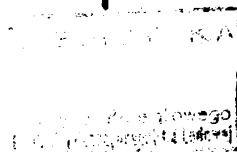
15 listopada 1930 r.

2

URZĄD PATENTOWY

B27d 1/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 12548.

Kl. 38 c 1.

Paul Hans Friedrich Behnke
(Hamburg, Niemcy),

Naamlooze Vennootschap Handelmaatschappij „Cuba“
(Haga, Niderlandy)

i Naamlooze Vennootschap Houtindustrie „Picus” voorheen J. Brüning & Zoon
(Eindhoven, Niderlandy).

Sposób sklejania pokładów drzewa.

Zgłoszono 20 czerwca 1929 r.

Udzielono 26 września 1930 r.

Pierwszeństwo: 11 stycznia 1929 r. (Niemcy).

Otrzymywanie błon z kazeiny, polegające na tem, że masę złożoną z kazeiny i wody, w razie potrzeby z dodatkiem innych materiałów, walcuje się lub stłacza między płytami, jest znane.

Błony takie są jednak dość grube.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu wyrabiania z kazeiny lub podobnych materiałów cienkich błon, posiadających dużą zdolność klejenia i nadających się z tego powodu do klejenia drzewa lub drzewa z metalem.

Wynalazek niniejszy polega na tem, że

roztwór kazeiny lub podobnej substancji rozpościera się w cienkiej warstwie, którą się wysusza i otrzymuje przez to błonę o grubości, niewynoszącej 0,5 mm, najlepiej o grubości 0,1 — 0,2 mm. Roztwór kazeiny rozpościera się na płytach, taśmach lub walcach, następnie rozpuszczalnik usuwa się przez odparowanie. Tak otrzymane cienkie błony posiadają dużą siłę klejenia. Zamiast kazeiny można również stosować, jako materiał wyjściowy, białko krwi (albuminę krwi) i podobne ciała białkowe lub mieszaniny takich ciał.

Wysokoprocentowy proszek kazeiny miesza się z małą ilością wody i ogrzewa. Gorący roztwór rozpościera się cienką warstwą na mocno chłodzonej powierzchni. Szybko stygnąc, roztwór krzepnie podobnie, jak żelatyna. Otrzymane błony suszy się, poczem są one gotowe do użytku.

Roztwór kazeiny można również przygotować na zimno, rozpostrzeć go na odpowiednich podkładkach i wysuszyć. Takie otrzymywanie błon jest prostsze i tańsze, ponieważ odpada tu ogrzewanie roztworu oraz chłodzenie podkładu. Nie należy zbyt silnie suszyć błon, ponieważ stają się one zbyt kruche; gdyby to jednak nastąpiło, można im przywrócić giętkość zapomocą krótkotrwałego naparowywania.

W celu otrzymania roztworu miesza się kazeinę razem z rozpuszczalnikiem, np. wapnem w wodzie, biorąc np. 2 części wagowe wody na 1 część proszku kazeinowego, aż nastąpi całkowite rozpuszczenie.

Przy przygotowywaniu roztworu na gorąco ogrzewa go się do 60—70°, a podkłady oziębia się mniej więcej do 0°. Roztwór rozpostarty na podkładach suszy się, przeprowadzając nad nim gorące lub zimne powietrze. Tak samo suszy się roztwór kazeiny, przygotowany na zimno.

Przy użyciu albuminy krwi postępuje się w ten sam sposób.

Błony, otrzymane którymkolwiek z powyższych sposobów, nadają się specjalnie do sklejania drzewa, lub drzewa i metali, dlatego też stosuje się je do naklejania fonnierów, okładzin do wyrobu płyt drewnianych, opancerzonych metalem i t. d. Błone wprowadza się między powierzchnie przedmiotów, które trzeba skleić, i ogrzewa pod ciśnieniem. Skutkiem ogrzania błona staje się lepka, a skutkiem nacisku łą-

czy się silnie z powierzchniami sklejanymi przedmiotów.

Stosowanie kleju w postaci błony (arkusza) zamiast w postaci płynnej posiada duże zalety, zwłaszcza przy wyrobie podwójnych lub potrójnych dykt oraz przy formowaniu drzewa. Przy formowaniu dotychczas formir powlekano klejem, poczem przyklejano go zapomocą ciśnienia, ewentualnie ogrzewając. Przyrządzanie roztworu kleju oraz jego rozsmarowywanie jest kłopotliwe i wymaga więcej rąk do pracy i więcej miejsca. Powyższe niedogodności usuwa się przez zastosowanie suchego kleju w błonach (arkuszach). Sklejanie wymaga znacznie mniej czasu, a prócz tego błony kazeinowe nadają się do sklejania drzewa, zawierającego kwasy garbnikowe, jak np. drzewa dębowego bez zmiany jego zabarwienia.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób sklejania cienkich pokładów drzewa ze sobą lub z blachami metalowymi, znamienny tem, że między pokłady drzewa lub drzewa i blachy wkłada się cienką błonę, otrzymaną zwyczajnie przez wysuszenie cienkiej warstwy roztworu kazeiny lub albuminy krwi w wodzie, poczem na sklepane pokłady wywiera się ciśnienie przy jednoczesnem ogrzewaniu.

Paul Hans Friedrich Behnke.

Naamlooze Vennootschap
Handelmaatschappij „Cuba”.

Naamlooze Vennootschap
Houtindustrie „Picus”
voorheen J. Brüning & Zoon.

Zastępca: Inż. dypl. M. Zoch,
rzecznik patentowy.